

ματος Ρήγα, μωρῶς ὑπὸ τοῦ θιασάρχου ἐλεγχθέντος ὅπως δι' ἔργου τοῦ ὁποίου τὸν κακοῦργον χαρακτήρα διαδραματίζει μὴ μεγάλη δύναμις, ἐκφρασθῇ ἡ πρὸς τὰς μεγάλας δυνάμεις εὐγνωμοσύνη.

Αἰωνίως μωροί !

Ἡ ἐκ μέρους τοῦ θιασάρχου ἀναγγελία ὅτι ἡ παράστασις τοῦ Ρήγα ἀπηγορεύθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας παρήγαγε θόρυβον γελοίων τινῶν, ἐπιδείξει φιλοπατρίας ὑποκρινόμενων.

Ὁ θιασάρχης στενοχωρεῖται.

— Θέλετε, λέγει, νὰ ἀναλάβω ἐγὼ τὴν εὐθύνην καὶ νὰ τὸ παραστήσω ;

Τὸ δημόσιον ὅμως, μὴ ἐμπορούμενον ὑπὸ τόσῳ καννιβαλικῶν αἰσθημάτων, ἐμποδίζει δι' ἐπανελημμένων : «Οχι ! τὸν κ. Ἀλεξιάδην νὰ γίνῃ Ρήγας Φεραίος τῆς Αὐστρίας ἀστυνομίας.

Μία φωνὴ τοῦ Σουρῆ φιληνάδα φωνάζει :

— Παραστήσατε *«Αἰὲ ἀντ' ἄλλων»*, ἐννοῶν τὴν βωδωκωμῶδιον τοῦ Σουρῆ.

Ὁ Ἀλεξιάδης παρεξηγῶν :

— Ἀλλὰ δὲν πταίομεν ἡμεῖς ἐὰν παριστάνωμεν *«Αἰὲ ἀντ' ἄλλων»*, πταίει ἡ ἀστυνομία· ἂν νομίζητε ὅτι πταίομεν, τότε εἴπατέ μας νὰ ἀναλάβωμεν ὅλην τὴν εὐθύνην καὶ . . .

— «Οχι, ὄχι, φωνάζουν οἱ θεαταί. Καὶ δίδεται πέρας εἰς τὴν γελοίαν μεταξὺ δημοσίου καὶ θιασάρχου στιχομυθίαν.

Ἀλλὰ ἔπρεπε καὶ καλὰ καὶ σώνει τὴν ἐσπέραν ἐκείνην νὰ ἐκτεθῇ ἐπὶ τῶν σανίδων τὸ αἱματόβρεκτον θῦμα τῆς Αὐστρίας τοῦ Μεττερνίχου ;

Ἐκτὸς κωμωδιῶν, δὲν ὑπῆρχε κανὲν ἄλλο ἔργον ἀντάξιον τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῆς ἐσπέρας ; Ἡ Κυρὰ Φροσύνη τόσῳ γλιγῶρα ἐλησημονήθη ;

Αἱ εἰκόνες πράγματι ἐπέτυχον.

Ἡ πρώτη τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἦν τόσον ἐπιτυχής, ὥστε οἱ πάντες ἀπεκαλύφθησαν.

Ἡ δευτέρα παρίστα τὰς δυνάμεις καὶ μέσῳ αὐτῶν ἡμικλίνουσιν δειλὴν, ἀλλ' ὠραίαν κόρην — τὴν Φιλομήλαν — ὡς Ἑλλάδα.

Τὴν τρίτην ἐξήγησεν ἕκαστος ὅπως ἤθελε.

Δύω Ἀρβανίτισσαι εἶχον ἀλαμπρατσέτα τὴν Ἑλλάδα.

Ἐσήμαινεν ὅτι ἂν ἔχωμεν τοὺς ἀρβανίτας ἐναντίους, τῆς ἀρβανίτισσαις θὰ τῆς ἔχωμεν μαζὺ μας ;

Ἐσήμαινεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀπελπισθεῖσα ἀπὸ τοὺς ἄνδρας ἐλπίζει ἀπὸ τὰς γυναῖκας ;

Τὸ κωμικώτερον τῆς ἐσπέρας ἦτο πῶς ἐξεδικήθη ὁ Ἀλεξιάδης τὸν κ. Βαλέτταν, ἀπαγορεύσαντα τὸν Ρήγαν του.

Ἐστεφάνωσε τὴν ὅλην εἰκόνα ἀπαγαλματωθεὶς εἰς Ῥήγαν.

Ὡτάν νὰ ἔλεγε πρὸς τὸν κ. Βαλέτταν :

— Δὲν μ' ἀφίνεις νὰ παραστήσω τὸν Ρήγαν· νὰ κ' ἐγὼ παριστάνω τὸν Ρήγαν ἀκέραιον.

**Μάριος.**

## Η ΓΥΝΑΙΚΑ.

Γ' εἶνε τάχα ἡ γυναῖκα ;

Χίλια δυό : πουλάκι, κούκλα,

Ἄνθος, κούτσουρο, χρυσάφι, χάρος, ἄγγελος, πανοῦκλα,

Ἡ κουρέλι γιὰ σκουπίδια, ἡ βασίλισσα γιὰ θρόνο !

Ἀνθρωπος δὲν εἶνε μόνο...

Ζῆσε, ἂν θέλῃς, μακρυὰ της, ζῆσε, ἂν θέλῃς, ἐπὶ πλευρὰ της, ἐύλιξέ την, σὰ χωριάτης, λάτρευέ την, σὰν ἱππότης, Χάσε τὸ μυαλό σου, σφάξου ! τοῦτο μόνο μὴ ξεχάνῃς : Μὴ ἀνθρώπιναις κουδένταις, μὴ μαζὶ της λόγια χάνῃς !

**Κωμῶτης.**

Α'. ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΗΜΑ «ΜΗΧΑΝΕΣΑΙ» 5

# NINA

## ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ.

### II—ΕΣΠΕΡΙΣ

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον)

Ἡ πόλις Βενσαὶν οὐδὲν ἄλλο ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἢ τὰς δεκαπτὰ ἢ δεκαοκτὼ χιλιάδας κατοίκους της, ὠραίους περιπάτους, εὐρὺν δρίζοντα, ἀμφιλαφεῖ τοπεῖα. Τὸ μόνον μνημεῖον, μετὰ τοὺς πύργους καὶ τὰ μεσαιωνικά μέγαλα, ὅπερ ἀπαντᾷ ἐν αὐτῇ εἶναι ὁ πρὸ τῆς πλατείας τοῦ δημαρχείου ἐστημένος ἀνδρὶς τοῦ στρατηγοῦ Δωμενίλ, ὅστις ὑπερησπίσθη τοσοῦτον γενναίως τοὺς προμαχῶνάς της κατὰ τὰ 1814 καὶ 1815, ἀρνηθεὶς νὰ παραδῶσιν ἑαυτὸν καὶ τὴν φρουράν καὶ καταφρονήσας τὰς ἀπειλὰς τῶν Συμμάχων, ὡς εἶχε περιφρονήσει τὰ δῶρα καὶ τὰς ὑποσχέσεις των. Τὸ

προάστειον τοῦ Βαινσαὶν, ὅπως τὸ Σαιν-Κλοῦ, αἱ Βερσαλλίαι ἢ τὸ Φοντενεβλώ, ἔχει τὴν ὄψιν στρατιωτικὴν. Αἱ ὁδοί, τὰ καφεῖα, αἱ λέσχαι βρίθουσιν ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν. Κατ' ἀντίθεσιν ὅμως πρὸς τὴν πολεμικὴν ὄψιν τῆς πόλεως, τὸ κάλλιστον καφεψεῖον ἐπὶ τῆς πλατείας φέρει τὸ εἰρηνικώτατον ὄνομα *Καφεψεῖον τῆς εἰρήνης*.

Ἡ μικρὰ αὕτη πόλις, ἡ ἔχουσα τοσαύτας ἀναμνήσεις, ἤδη ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν οὐδὲν ἄλλο εἶχεν ἀνὰ στόμα ἢ τὴν ἱστορίαν τῆς κληρονομίας τοῦ Κόμητος τοῦ Σαιν-Μώρ. Εἰς τὰς αἰθούσας καὶ τὰ καπηλεῖα ἐγένετο λόγος περὶ τῆς ἀπροσδοκῆτου ἀφίξεως τοῦ ἀγνώστου ἀνεψιῦ, ὅστις ἤδη παρουσιάζετο ὡς κληρονόμος καὶ ὅστις μάλιστα εἶχεν ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν προσωρινὴν διακατοχὴν τῆς περιουσίας τοῦ θανόντος. Ἀρὰ γε εἶναι οὗτος ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Κόμητος, ὁ ἐμπορευόμενος ἀπὸ εἰκοσιν ἐτῶν εἰς τὰς Ἰνδίας ; Καὶ διὰ τί ὄχι, ἀφοῦ ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ τὰ πειστήρια, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει τις, ὅστις νὰ παρηκολούθησε τὰς μετατροπὰς τῆς φυσιογνωμίας τοῦ εἰς Ἰνδίας ἀναχωρήσαντος παιδός, ὅστις νὰ βεβαιώσῃ τὴν ἀπάτην, ἐὰν ὑπῆρχε τοιαύτη. Ἐπειτα ἡ δύναντο κάλλιστα νὰ παραβάλωσι τὰς στελλομένους ἐκεῖθεν φωτογραφίας ὑπὸ τοῦ ἀνεψιῦ πρὸς τὸν εἶον μὲ τὸ παρούσας ὄντον πρότυπον, τὸν χαρακτῆρα τῆς γραφῆς καὶ τόσα ἄλλα, τὰ ὅποια τὸ δικαστήριον δὲν ἀφῆκεν ἀνεξέλεγκτα. Πλησιέστεροι συγγενεῖς τοῦ κόμητος εἶχον προαποθάνει.